

עמ"י 56358/12/19 - שגיא צוריאל נגד משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 56358-12-19 צוריאל נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	שגיא צוריאל
נגד	
משיבים	משטרת ישראל - תחנת נהריה

החלטה

1. ערר על החלטת כב' השופטת שלאעטה מיום 23/12/19 במ"י 52696-12-19.
2. בקליפת הלז-ז ביום 25/11/19 נעצר העורר בחשד לעבירת גידול סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, השמדת ראיות ועוד.
3. ביום 25/11/19 שוחרר העורר למעצר בית חלף המעצר הממשי, בפיקוח שלושה מפקחים וערובות שונות; ערר שהוגש על החלטה זו נדחה בעיקרו.
4. ביום 5/12/19 במסגרת בקשה להארכת תנאי החלופה, הגיעו הצדדים להסכמה, לפיה יוארכו התנאים, תוך ששהיית העורר בבידוד לא תהווה הפרה, נוכח מחלה שפקדה העורר.
5. ביום 10/12/19 הוארכו שוב התנאים, תוך אותו סייג של שהייה בבידוד, כשתנאי החלופה הוארכו עד 22/12/19. השופט טורס קבע בהחלטתו, כי ככל והמשיבה תסבור שיש להאריך התנאים, תתכבד ותעשה כן **מבעוד מועד, טרם שעה 12:00 ביום 22/12**.
6. נוכח מחלת העורר, הגיש העורר דווקא בקשת עיון מחדש- תחילה בקשה מיום 12/12 שנמחקה, ובהמשך בקשה מיום 16/12/19. הבקשות לעיון מחדש התייחסו להחלטה מיום 10/12/19.
7. בהחלטה מפורטת קבעה כב' השופטת דהן חיון, כי יש לקבל הבקשה לעיון מחדש, ועל כן קבעה כי העורר יהיה במעצר בית מלא בבית אמו, ללא פיקוח. כב' השופטת דהן הוסיפה, כי אין בהחלטה "כדי לחסום הדרך בפני המשיבה לבקש להאריך את תקופת התנאים המגבילים". עוד עיבתה כב' השופטת דהן חיון את הערובה העצמית שהופקדה בערובה עצמית נוספת, כאמור שם.
8. ביום 22/12 ביקשה המשיבה להאריך התנאים; בית המשפט קמא שמע הצדדים; המשיבה הבהירה כי נוכח חובת קיום שימוע מבקשת היא להאריך התנאים; לאחר שמיעת טו"מ הצדדים, קבע בית המשפט קמא כי יתן החלטתו בסוף היום.

9. בערבו של יום הורה בית המשפט קמא כי הוא מאריך התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 16/12 עד ליום 10/1/20; על החלטה זו נסב הערר.
10. ב"כ העורר טוען כי הואיל והחלטת כב' השופט טורס קבעה שעה בה יפקעו תנאי החלופה, הרי משחלפה שעה זו, לא ניתן להאריך התנאים; עוד מצוין כי מזה תקופה שהה העורר ללא פיקוח ובכך יש ללמד כי ניתן לתת בו אמון; לא נטען גם לא הוכח כי הופרו התנאים; ב"כ העורר מטעים שעד קבלת ההחלטה, נוכח שחלף יום ה- 22/12, שהה מרשו ללא תנאים מגבילים; על כן מבקש הוא להסיר התנאים.
11. לאחר בחינת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.
12. בבסיס- איני סבור כי ההחלטה הקובעת "מועד תוקף" לתנאי הגבלת החירות, הנה החלטת בית המשפט קמא מיום 10/12 אלא דווקא ההחלטה מיום 16/12; כפי שצוין בבקשות לעיון חוזר, סבר העורר עצמו (!!) כי יש לשנות ההחלטה מיום 10/12 ודעתו היא שנתקבלה.
13. מששונו תנאי החלופה, בהחלטה לעיון חוזר, הרי ההחלטה המחייבת הנה ההחלטה מיום 16/12 ובזו לא נקבע "שעת פקיעה"; נקבע כי ההחלטה תעמוד על כנה עד 22/12 (ופקודת הפרשנות קובעת כי יום זה נכלל במניין)
14. משהחלטת כב' השופטת שלאעטה ניתנה טרם צאת 22/12 היה בית המשפט קמא מוסמך להאריך התנאים ולשנותם, כראות עיניו.
15. אשר למשמעות חלוף הזמן שבין הסרת התנאים (לפחות להבנת העורר) ועד החלטת בית המשפט קמא- סבורני כי אין לכך נפקות.
16. ראשית, מדובר בפרק זמן קצר, אשר לא מלמד דבר וחצי דבר; הלכת קוניוף העוסקת בהשבת עצור ששוחרר למעצר, מדגישה את המעבר הדרסטי בין מי שנשם אוויר חופש ובין מי המצוי מאחורי סורג ובריח; עם כל הכבוד, הפגיעה בציפיית העורר כאן לא קרובה לאותה רמה, ומדובר, כאמור, בזמן קצר ביותר.
17. שנית- גם לו היה מדובר במועד שחלף (ואין כך), גם לו פקעה הסמכות להאריך תנאים מקוריים (ואין כך), עדיין אין מדובר באינטרס בלעדי של זכויות נאשם; כנגד אינטרס זה עומדות זכויות הכלל ואינטרס הציבור.
18. רק לאחרונה עסק בית המשפט העליון (בש"פ 7700/19 מ"י נ' קבדזה) במי שמעצרו באיזוק (!!) פקע (לא הוארך מכוח סעיף 62) לתקופה ממושכת של מעלה מחודש (!!); בית המשפט העליון הורה על הסרת איזוק תחילה, למספר ימים, ולאחר בחינת אינטרס הנאשם, מול אינטרס הציבור, קבע כי נוכח האישומים שם, מסוכנות הנאשם, וחרף העובדה כי מדובר הן במעצר בלתי חוקי ממושך והן במי שהאיזוק הוסר ממנו- אינטרס הציבור גובר. ראה גם לדיון במחדלים למול אינטרס הציבור- בש"פ 8109/19 מ"י נ' סיידה, מיום 17/12/19

19. דברים אלו בבחינת קל וחומר כאן, כשאני סבור כי נפלו כלל מחדלים; אמנם, עסקינן בחשוד, ולא בנאשם, אך חומר הראיות כבר התבסס ועומד פני שימוע; מנגד- מדובר במי המצוי בחלופה ולא עצור באיזוק; מדובר בטענה לאי חוקיות (שכאמור אני סבור כי בסיס לה), של יממה; פרק הזמן בו שהה העורר בלא תנאים מגבילים, גם זאת לסברתו, הנו קצר ביותר; החשד הנו בעבירה המקימה מסוכנות סטטוטורית - עבירה לפי פקודת הסמים שברגיל מקימה כלל מעצר!
20. באיזון בין הדברים, כפי שבוצע בהחלטת בית המשפט קמא, אני סבור כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.
21. יחד עם זאת- משמדובר בהארכה משמעותית של התנאים, לפרק זמן ממושך, יש לבחון אפשרות הקלתם, ולו כדי פתיחת חלונות התאווורות, בפיקוח צדדי ג' או בלעדיהם; במקור שקלתי להורות כן בעצמי, אך משבית המשפט קמא הוא שבחן, הכיר, וראה לתת אמון בעורר עד הלום, סבורני כי היקף החלונות ושקילת התנאים תישאר בידו, בהתאם לבקשה שתוגש לו
22. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.